

Юрій МИКИТЕНКО

**КОМУ НА «Ъ»,
КОМУ НА «THE»...**

Мойй єдиній коханій – С.

Кому на ять, кому на зи
Всьому є шлях
І не кажи
Що хочеш пить
З небесних рік
Стократ журби
Йому на ять іти туди
Де меркне сніг
З грудей – кричи
Йому на ять бо тлінь туди
Де бреше пес
В нічній юрбі
Тому на Захід і на зи
Хоч хай ти що там не кажи
Про наглий біг туди, де ти
В кохання віриш йди туди
Іди на зи, вертай на ять
Нехай там двері не риплять
І біси в черзі не стоять
Вовняних нетрищ бергамот
Розквітне синій бегемот
Твої мрії візій чорт
Розверзне рот бо там компот
Іди на зи, іди на ять
Нехай же критики кпиняють
мої рядки грядуть на ять
А нам іти усе ж на зи,
хоч як там брате не кажи
а там смачніш і благовіст
походу райського дзвенить
фанфарить хлопчик із Брюсселю
і счить на голову шампань
солодких мрій – іди на зи
а я – на ять хоч дуже прикро
там коли
шмаркають зеленню носи
еліти общества тоді
вже справді хочеться на зи...

Про бісівщину не кажи
Лиш пильно глянь туди на ять
Де лиш лакей надів піджак
Де поголився рангутанг
Де лиш фасад без змісту — так
Де лиш фасон і лиш пардон
Лайно прикрите рушником
І амальгамою словес
Без змісту — лиш маркіз
Де Сад там робить па
А на трау —
Всаджає ніж в яремну плоть...
І кров і зблиски і любов
І формулярний патефон
Оббитих кахлів
Ось і сон:
Проблема вибору стоїть
Кому — куди
одним на ять,
а тим на зи.

Кому на Ъ, кому на The
Хай брехунець своє верзе
Мені ж туди де в'ється дим
З хаток імливих і летить
Рожевий добрий крокодил
В країну ніжних балерин
І тих фіалок
У яких
колись кохалися
Удвох
У хвилях моря на краю
Піщаних гатей
На краю
Усього світу і Його
Все-про-проникливих зіниць
В урарту-диві на краю
Пустелі дикої —
Ау!
Там не говорять на урду
Лише на у, лише на у.

Кому на зи,
а нам — на У.